

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 140/2021
03.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Драгана Аћимовића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Владимира Димитријевића, поднетом против правноснажних решења Трећег основног суда у Београду К.бр.169/16 од 05.03.2020. године и К.бр.169/16, Кв.бр.467/20 од 22.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 03.03.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Владимира Димитријевића, поднет против правноснажних решења Трећег основног суда у Београду К.бр.169/16 од 05.03.2020. године и К.бр.169/16, Кв.бр.467/20 од 22.09.2020. године.

Образложење

Решењем Трећег основног суда у Београду К.бр.169/16 од 05.03.2020. године у ставу првом изреке усвојен је захтев за накнаду трошкова кривичног поступка браниоца окривљеног АА - адвоката Владимира Димитријевића од 17.03.2016. године, те су на терет буџетских средстава суда окривљеном АА досуђени трошкови кривичног поступка у износу од 61.500,00 динара, а који се имају исплатити браниоцу окривљеног - адвокату Владимиру Димитријевићу на означени текући рачун у року од 60 дана од дана правноснажности решења. У ставу другом изреке решења одбијен је као неоснован захтев браниоца окривљеног АА - адвоката Владимира Димитријевића за накнаду трошкова кривичног поступка од 25.11.2016. године. У ставу трећем изреке решења одређено је да трошкови жалбеног поступка и поступка по захтеву за заштиту законитости окривљеног АА укупно износе 75.000,00 динара и да исти падају на терет буџетских средстава суда и имају се исплатити браниоцу окривљеног - адвокату Владимиру Димитријевићу на означени текући рачун у року од 60 дана од дана правноснажности решења.

Решењем Трећег основног суда у Београду К.бр.169/16, Кв.бр.467/20 од 22.09.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА -

адвоката Владимира Димитријевића изјављена против решења Трећег основног суда у Београду К.бр.169/16 од 05.03.2020. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Владимир Димитријевић, због повреде закона из члана 441. став 4. у вези члана 263. став 1. и члана 265. став 1. и 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине првостепено решење у ставу другом изреке и другостепено решење и предмет врати на поновно одлучивање и то пред измењеним већем или да преиначи првостепено и другостепено решење или само другостепено решење и то тако што ће усвојити захтев браниоца окривљеног за накнаду трошкова кривичног поступка од 25.11.2016. године и обавезати оштећеног као тужиоца ББ да надокнади трошкове браниоцу окривљеног за састав поднеска од 12.07.2016. године у износу од 15.000,00 динара и за састав одговора на оптужницу од 03.08.2016. године у износу од 30.000,00 динара, те обавезати Трећи основни суд у Београду или оштећеног као тужиоца да браниоцу окривљеног надокнади трошкове за састав жалбе на првостепено решење у износу од 30.000,00 динара и за састав захтева за заштиту законитости у износу од 72.000,00 динара, а све по Адвокатској тарифи.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да је суд својом одлуком, којом је одбио као неоснован захтев браниоца окривљеног за накнаду трошкова кривичног поступка од 25.11.2016. године, повредио одредбе члана 263. став 1. и члана 265. став 1. и 3. ЗКП. Наиме, како је у овој кривичноправној ствари поступак окончан тако што је од стране Трећег основног суда у Београду одбачена оптужница оштећеног као тужиоца ББ и то решењем К.169/16, Кв.217/16 од 10.08.2016. године, то, по ставу браниоца, окривљени има право на накнаду трошкова кривичног поступка који су настали везано за оптужни акт оштећеног као тужиоца, а који трошкови, сходно члану 263. став 1. ЗКП, треба да падну на терет оштећеног као тужиоца који је наведене трошкове проузроковао својом кривицом, јер је исти иницирао кривични поступак, а не да ови трошкови падну на терет буџетских средстава суда.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 263. став 1. ЗКП је прописано да, између осталих, оштећени као тужилац, без обзира на исход кривичног поступка сноси трошкове свог довођења, одлагања доказне радње или главног претреса и друге трошкове поступка које је

проузроковао својом кривицом, као и одговарајући део паушалног износа. Ставом 2. истог члана је предвиђено да се о трошковима из става 1. овог члана доноси посебно решење, осим ако се о трошковима које сноси приватни тужилац и окривљени решава у одлуци о главној ствари.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о трошковима који су настали након подношења оптужнице од стране оштећеног као тужиоца ББ дана 03.03.2016. године, а након његовог обавештења да може преузети кривично гоњење против окривљеног АА (после доношења решења Трећег основног суда у Београду Ки.бр.32/15 од 08.02.2016. године којим је обустављена истрага против окривљеног АА због кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. КЗ), те имајући при томе у виду да се не ради о трошковима које је оштећени као тужилац проузроковао својом кривицом, дакле да се не ради о скривљеним трошковима од стране оштећеног као тужиоца у смислу одредбе члана 263. став 1. ЗКП, обзиром да у списима предмета нема посебног решења од стране суда да ће без обзира на исход кривичног поступка трошкове поступка проузроковане његовом кривицом сносити оштећени као тужилац, то у конкретном случају суд није повредио одредбу члана 263. став 1. ЗКП када је одбио као неоснован захтев браниоца окривљеног да трошкове кривичног поступка одређене у захтеву од 25.11.2016. године сноси оштећени као тужилац. Надаље, како се у конкретном случају ради о нескривљеним трошковима кривичног поступка, а везано за оптужницу оштећеног као тужиоца ББ која је решењем Трећег основног суда у Београду К.169/16, Кв.217/16 од 10.08.2016. године одбачена, то је, по оцени овога суда, правилно да наведени трошкови падну на терет буџетских средстава суда, с тим што како окривљени одређеним захтевом за накнаду трошкова кривичног поступка од 25.11.2016. године није тражио да наведени трошкови падну на терет буџетских средстава суда, већ је тражио да исте искључиво сноси оштећени као тужилац, то суд, крећући се у границама захтева за накнаду трошкова кривичног поступка од 25.11.2016. године, није могао да у том делу поступи по службеној дужности и да одреди да наведени трошкови падну на терет буџетских средстава суда.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Владимира Димитријевића, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић